

אלי אליהו

ארבעה שירים

קירבת הדם

הוא עומד על המפתח כמי ששכח
את מפתח
הלב, מעבר לדלת -
קרבת הדם.

כל מה שיש בינו
ובינם

המלים - סימני גיר סביב
גופת העולם

הגנה עצמית

אני נפלט מקרח הלילה
לבוסס בשלוליות האור שהשמש מדרממת.

אין לי אליבי, הייתי
היכן שהייתי.

אינני זוכר הרבה ממה שעשיתי.

הזמן הונח כמאכלת
החלל כזן

היה עלי להתגונן

כי זה כל האדם

המרחק
שעבר, שנות האור

הזמן קוצב
כמו סבין בפשר

אין דבר כואב מזה
בעולם כלו.

עדין באים לבקר, אלו מכח אדם
ואלו מכח הדם
וההרגל.

אפלו הקרוב
לו ביותר מטשטש עד בלי הכר

אדם זקן, תמיד הוא מנסה להזכר, לשם מה

הלה לאן שחלה.

עדות

ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדולה

ואת העולם המתהפך בה ללא הרף
ראיתי ומה שראיתי
ראיתי בה.

וכשבקשתי לומר לא היה
לזה ולמה שראיתי
דבר.